

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Man kan jo ikke klandre hr. Peter Hansen-Nord for ikke at sige de samme ting igen og igen. Det er sådan en vis konsistens i holdningerne, må man da sige. Men det er jo ikke særlig overbevisende, det, der kommer. Det er de dér sædvanlige forblommede vendinger. Når det er handlinger, der skal leveres, har vi jo set, at Venstre altid er imod, når det handler om f.eks. at ville have 1 pct.s udbygning med vedvarende energi pr. år.

Venstre tror, de kan klare det hele med kul og flere kulfyrede værker og vil åbenbart gerne starte nye. Jamen det hænger jo ganske enkelt ikke sammen. Men så må vi jo bare konstatere, at Venstre altså ikke vil tage egne målsætninger alvorligt og åbenbart heller ikke er det mindste bekymrede for klimaproblemerne.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne give hr. Peter Hansen-Nord mulighed for at svare lidt mere uddybende på de spørgsmål, jeg har stillet, og i øvrigt lige kommentere noget i hr. Peter Hansen-Nords tale.

Det er sådan, at i 1985 da havde vi underskud på betalingsbalancen på 20 mia. kr. I dag har vi et overskud på over 15. mia. kr. Det vil sige en difference på alt i alt 35 mia. kr. Jeg vil gerne have, at hr. Peter Hansen-Nord lige bekræfter, at det ikke bare skyldes, at vi har haft stor succes på energiområdet. Det er ikke bare, fordi vi eksporterer meget el, at vi står med et så flot overskud. Der er også sket andre ting.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Allersidst vil jeg sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen: Jeg gjorde regnestykket op, og det har altså vist, hvis man sammenligner 1985 med 1996, at vi står i en situation, hvor alene hele energisektoren totalt og samlet har bidraget med en forskel, der går fra minus 20 mia. kr. til plus ca. 13-15 mia. kr., altså totalt set 35 mia. kr. på betalingsbalancen. Jeg kan bare ikke genkende, at de penge isoleret set har været brugt til alene at bringe statens gæld ned med. Det var faktisk pointen i det.

Men ellers har jeg da andre spørgsmål, og der bliver spurgt om konkrete CO₂-mål. Jamen næsten ligesom jeg sagde til fru Anni Svanholt: Hvis man bruger de rigtige politiske instrumenter – nu har vi ikke rigtig haft mulighederne

siden en gang i januar 1993 – så er målsætningen stadig væk »Energi 2000«. Den er vi ikke løbet fra på noget tidspunkt. Det skal bare gøres med de rigtige instrumenter.

Nu begynder man så at korrigerer tingene og finder en anden referenceperiode fra 1990 til 2010 og taler om 25 pct. Det vil jeg komme tilbage til, men det er jo kun Danmark, der siger ja til det. Alle de andre lande i EU har jo stort set sagt nej. Det er faktisk det, der er problemet, og altså er det ikke forpligtende.

Grækenland er blevet foreslået, at de må forøge deres CO₂ med 5 pct. De har selv sagt, at de gerne vil være med, men det er med 30 pct., de vil have lov at forøge. Portugal noget lignende, det er samme talstørrelser. Så det, jeg ser i min dagsorden, og det, der bliver sagt i dagsordenen fra Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiet og Venstre, er, at det er Europa-Kommissionens forslag, vi skal have fat i, og ikke, hvad landene selv kunne tænke sig, for så kommer vi ingen vegne; det er jeg fuldstændig enig i.

Vindmøller: 1 pct. om året? Jeg vil slet ikke lægge mig fast på nogen procent. Jeg synes, at vindmølleindustrien har gjort det imponerende, og mit motto er stadig væk – og det vil jeg gerne gentage, og det har jeg også sagt i mange år, vil jeg sige til fru Anni Svanholt – mere vindmølle på færre, men større møller. Og den vare kan jeg levere, og det er pointen i Venstres vindmøllepolitik.

Eva Møller (KF):

Energipolitik skal basere sig ligeværdigt på 3 grundpiller: forsyningssikkerhed, god økonomi og hensyn til miljøet. Det har været ledestjerner i konservativ politik i de seneste mange år. Vi mener det helt alvorligt. Det er 3 ligeværdige principper.

Set med vore øjne er den nuværende regering i færd med at satse ensidigt på den ene grundpille og derved negligere de 2 andre. Det er for os at se at spille hasard med det moderne danske velfærdssamfund. Vi oplevede med oliekriserne, hvor sårbart vort land er, hvis der pludselig er problemer med energiforsyningen.

I Det Konservative Folkeparti finder vi det derfor afgørende vigtigt at basere vort energiforbrug på et miks af flere forskellige energikilder, og at der er adgang til disse kilder enten i mange år eller fra flere lande. Det vækker derfor bekymring, at den nuværende regering lider af kulskræk i en sådan grad, at man for nærværen-